

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

**ΙΑ΄ Κυριακή τοῦ Λουκᾶ (Λουκ. ιδ΄ 16 -24)
(16η Δεκεμβρίου 2012)**

Τὸ Μεγάλο Δεῖπνο

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί,

Μὲ τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ διανύουμε τὴν περίοδο τῆς Τεσσαρακοστῆς τῶν Χριστουγέννων καὶ σὲ δέκα ἡμέρες θὰ ἐορτάσουμε τὴ μεγάλη ἐορτὴ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ.

Ἡ Ἐκκλησία μας καθόρισε νὰ ἀναγινώσκεται δύο Κυριακὲς πρὶν τὰ Χριστούγεννα ἀπὸ τὸ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγέλιο ἢ παραβολὴ τοῦ Μεγάλου Δείπνου.

Ὁ Κύριος ἔλαβε τὴν ἀφορμὴ νὰ πεῖ αὐτὴ τὴν παραβολή, ὅταν ἦταν καλεσμένος γιὰ δεῖπνο στὸ σπίτι ἑνὸς Φαρισαίου κάποιου Σάββατο. Ἔλεγε δὲ στὸν οἰκοδεσπότη πὺ τὸν εἶχε προσκαλέσει τὰ ἐξῆς: «Ὅταν παραθέτεις κάποιον γεῦμα ἢ δεῖπνο μὴ προσκαλεῖς σ' αὐτὸ τοὺς ἀδελφούς σου ἢ τοὺς συγγενεῖς σου ἢ τοὺς φίλους σου ἢ τοὺς πλουσίους γείτονές σου, πὺ μποροῦν ὁμοίως νὰ σοῦ ἀνταποδώσουν καὶ νὰ σὲ προσκαλέσουν σὲ γεῦμα, ἀλλὰ νὰ καλεῖς φτωχοὺς, ἀναπήρους, τυφλοὺς, καὶ τότε θὰ εἶσαι μακάριος, διότι αὐτοὶ δὲν θὰ μποροῦν νὰ σοῦ ἀνταποδώσουν τὸ καλὸ πὺ ἔκανες, πρᾶγμα τὸ ὁποῖο θὰ ἀνταποδώσει ὁ Θεὸς στὴν ἀνάστασι τῶν νεκρῶν» κατὰ τὴν Δευτέρα Παρουσία του. Ὅταν ἄκουσε τὰ λόγια τοῦ Κυρίου κάποιος ἀπὸ τοὺς καλεσμένους Φαρισαίους, εἶπε: «μακάριος ἐκεῖνος πὺ θὰ καθίσει στὸ γεῦμα τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ»(δ΄ 12 -15).

Οἱ Φαρισαῖοι πίστευαν στὴν ἀνάστασι τῶν νεκρῶν, ἀλλὰ νόμιζαν ὅτι μετὰ τὴν ἀνάστασι οἱ ἄνθρωποι θὰ ζοῦν μὲ τὸ ὑλικὸ τους σῶμα καὶ ὅτι θὰ τρῶνε καὶ θὰ πίνουν. Ὁ Κύριος, λοιπόν, μὲ ἀφορμὴ τὰ ἀνωτέρω, τοὺς λέει τὴν παραβολὴ πὺ ἀκούσαμε σήμερα, τοῦ Μεγάλου Δείπνου.

Γιατὶ εἶναι μεγάλο τὸ Δεῖπνο; Διότι αὐτὸς πὺ καλεῖ εἶναι ὁ ἴδιος ὁ μέγας Θεός, εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Ὅπως λέμε στὴ Θεία Λειτουργία ὁ Κύριος εἶναι «ὁ προσφέρων καὶ προσφερόμενος, ὁ προσδεχόμενος καὶ διαδιδόμενος». Ὁ Χριστὸς εἶναι ἐκεῖνος πὺ προσφέρει καὶ ταυτόχρονα προσφέρεται στοὺς πιστοὺς. Εἶναι ἐκεῖνος πὺ προσδέχεται καὶ

διαδίδεται. Ακόμη είναι μεγάλο τὸ Δεῖπνο, διότι τὰ παρατιθέμενα στὸ τραπέζι εἶναι μεγίστης πνευματικῆς ἀξίας. Δηλαδή δὲν πρόκειται ἐδῶ περὶ ὑλικῆς τροφῆς ἀλλὰ οὐράνιας τροφῆς ποὺ εἶναι ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Λέει ὁ ἀπ. Παῦλος στὴν ἐπιστολή του πρὸς τοὺς Ρωμαίους: «Οὐ γὰρ ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ βρῶσις καὶ πόσις, ἀλλὰ δικαιοσύνη καὶ χαρὰ ἐν πνεύματι Ἁγίῳ» (Ρωμ. ιδ´17). Δηλαδή, ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ δὲν εἶναι θέμα φαγητοῦ καὶ ποτοῦ, ἀλλὰ εἶναι δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη καὶ χαρὰ, ποὺ χαρίζει τὸ Ἅγιο Πνεῦμα.

Ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀγαπητοί μου, δὲν εἶναι μόνο ἓνα γεγονός τοῦ μέλλοντος, εἶναι ταυτόχρονα καὶ μιὰ ἐπίγεια πραγματικότητα. Εἶναι ἡ Ἐκκλησία ποὺ ἴδρυσε ὁ Κύριος μὲ τὴν παρουσία του ὡς Θεάνθρωπος ἐπάνω στὴ γῆ, εἶναι ἡ ἐν Χριστῷ ζωὴ τῶν πιστῶν. Ὁ Ἴδιος εἶπε: «ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐντὸς ὑμῶν ἐστὶ», εἶναι μέσα μας. Ὅποιος ζεῖ ἐν Χριστῷ γεύεται τὴ Βασιλεία Του ἀπὸ τὴ ζωὴ αὐτὴ ἐν μέρει, γιὰ νὰ τὴν ἀπολαύσει ὀλόκληρη στὸν οὐρανό, ὅπου θὰ βλέπει τὸν Κύριο «πρόσωπον πρὸς πρόσωπον». Γράφει ὁ ἅγιος Συμεὼν ὁ νέος Θεολόγος: «ὅποιος δὲν δεῖ τὸν Χριστὸ ἐδῶ στὴ γῆ, δὲν θὰ τὸν δεῖ οὔτε στὸν οὐρανό».

Λέει ἀκόμη ὁ Κύριος στὴν παραβολὴ ὅτι ὁ οἰκοδεσπότης ἔστειλε τὸν δούλο του νὰ εἰδοποιήσει τοὺς καλεσμένους. Ὑπῆρχε, λοιπόν, κάποια συγκεκριμένη ὥρα γιὰ τὴ συμμετοχὴ στὸ δεῖπνο. Ποιὰ εἶναι αὐτὴ ἡ ὥρα; Αὐτὴ ἡ ὥρα ἀρχίζει μὲ τὴν ἐνανθρώπηση τοῦ Θεοῦ Λόγου. Ἡ ἀνθρωπότητα ὀλόκληρη περίμενε μέσα στοὺς αἰῶνες νὰ ἔρθει ὁ Μεσσίας, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου, περίμενε αὐτὸ τὸ μεγάλο Δεῖπνο τοῦ Θεοῦ. Ὅταν μᾶς καλέσει κάποιος σπουδαῖο καὶ μεγάλο πρόσωπο στὸ σπίτι του, γιὰ νὰ μᾶς προσφέρει ἓνα δεῖπνο μαζί του, περιμένουμε μὲ ἀνυπομονησία πότε θὰ ἔρθει ἐκείνη ἡ ἡμέρα καὶ ἡ ὥρα νὰ πᾶμε στὸ σπίτι του, διότι αὐτὴ ἡ πρόσκληση μᾶς περιποιεῖ μεγάλη τιμὴ. Κάλεσε ὁ Θεὸς τοὺς ἀνθρώπους σὲ ἓνα παγκόσμιο Δεῖπνο ἀπλωμένο σ’ ὅλη τὴ γῆ καὶ σὲ ὅλους τοὺς αἰῶνες μέχρι τὴ συντέλεια τοῦ κόσμου. Γιὰ τοὺς Ἑβραίους ἡ Γέννηση τοῦ Μεσσία ἦταν ἡ ὥρα ποὺ προσκλήθηκαν στὸ Δεῖπνο. Ἀλλὰ αὐτοὶ ἀρνήθηκαν τὴν πρόσκληση καὶ ἄφησαν τὴν ὥρα αὐτὴ νὰ χαθεῖ. Αὐτὸ ἦταν τὸ πιὸ τραγικὸ λάθος τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ. Καὶ ὄχι μόνο τὴν ἄφησαν νὰ πάει χαμένη, ἀλλὰ καὶ ἔγιναν ἐχθροὶ καὶ πολέμιοι τοῦ ἰδίου τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Ἦρθε ὅμως μετὰ ἡ ὥρα τῶν ἐθνῶν. Ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες ἀνήκαμε στὸν ἐθνικὸ κόσμο, στοὺς εἰδωλολάτρες, καὶ δεχθήκαμε ἀπὸ τὸν ἀπόστολο Παῦλο τὴν πρόσκληση στὸ Μεγάλο Δεῖπνο.

Καὶ ποιὰ εἶναι, ἀγαπητοί μου, ἐκεῖνα ποὺ ἐτοίμασε ὁ Χριστός; Εἶναι ὅσα ἔφερε πάνω στὴ γῆ μὲ τὴ Γέννηση, τὴ Σταύρωση, τὴν Ἀνάσταση καὶ Ἀνάληψή του. α) Εἶναι ἡ ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν ὅλων τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τὸ προπατορικὸ ἁμάρτημα καὶ ἐν συνεχείᾳ ἡ συγχώρηση ὅλων τῶν ἁμαρτιῶν μας, ὅσο βαριές καὶ ὅσο πολλές κι’ ἂν εἶναι αὐτές, μὲ τὴν μετάνοια καὶ τὴν ἐξομολόγησή μας. Ἐλευθερώνεται ὀριστικὰ ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὰ δεσμὰ τῆς ἁμαρτίας. β) Ἕνα ἀκόμη ἀγαθὸ ἀπὸ τὰ προσφερόμενα στὸ Τραπέζι τοῦ Θεοῦ εἶναι τὸ μεγάλο δῶρο τῆς υἰοθεσίας. Οἱ ἄνθρωποι ἀποποιήθηκαν τὸν Θεὸ σὰν Πατέρα τους, ἔπαψαν νὰ θεωροῦν τοὺς ἑαυτοὺς τοὺς παιδιὰ τοῦ Θεοῦ καὶ θέλησαν νὰ υἰοθετηθοῦν ἀπὸ τὸν

Διάβολο. Μὲ τὴν ἐνσάρκωση τοῦ Θεοῦ Λόγου ἔρχεται ἡ ἀπελευθέρωσή μας καὶ γινόμαστε πάλι παιδιὰ τοῦ Θεοῦ, μελλοντικοὶ πολῖτες τῆς Βασιλείας ποὺ μᾶς προσφέρει ὁ Θεός. γ) Κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς ὁ Κύριος ἔστειλε τὸ Ἅγιο Πνεῦμα στοὺς μαθητὲς Του, τὸ ὁποῖο ἔκτοτε μένει στὸν κόσμος καὶ ἔτσι μπορεῖ ὁ κάθε ἄνθρωπος μὲ τὸ Βάπτισμα καὶ τὸ Χρῖσμα νὰ γίνεταί μέτοχος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Δηλαδή ὁ ἄνθρωπος γίνεται πνευματοφόρος. Εἶναι ἀκόμη ἓνα δῶρο ποὺ προσφέρει στὸ Δεῖπνο Του ὁ Κύριος. Αὐτὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, ποὺ δόθηκε πλουσιοπάροχα στοὺς μαθητὲς, συνεχίζει νὰ προσφέρεται καὶ σήμερα στοὺς πιστοὺς. Ἔτσι ὁ πνευματοφόρος ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ ἀπολαμβάνει ἤδη ἀπὸ τὴ ζωὴ αὐτὴ τὰ ἀγαθὰ τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Ἀγαπητοί μου, τὸ τραπέζι τοῦ Δείπνου εἶναι πάντοτε στρωμένο μὲ τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ. Ὅσο ζοῦμε ἢ πρόσκληση ἰσχύει. Ἄς τὴν δεχθοῦμε, γιατί ἀφορᾷ στὴ σωτηρία μας. Ἀμήν.

π.Α.Μ.

[dkpdf-button]